

Η Αλεξάνδρα διηγείται στον "Π" τα όσα πέρασε πλάι στον πρώην σύζυγό της: Δέκα χρόνια στην κόλαση της βίας

Σε βλέπω και νευριάζω...

Η Αλεξάνδρα ήταν 20 χρόνων όταν γνώρισε τον Χρήστο, το 1998, δύο χρόνια μετά τον ερχομό της στην Κύπρο. Δούλευε τότε ως οικιακή βοηθός και έτσι τον συναντούσε μόνο μια φορά τη βδομάδα, στο ρεπό της. "Άργησα να καταλάβω με τι άνθρωπο είχα μπλέξει. Μόνο όταν άρχισα να τον βλέπω συχνότερα είδα τα πρώτα σημάδια βίας". Θυμάται ακόμη την πρώτη φορά που την ξυλοκόπησε. Μετά από ένα χρόνο σχέσης, η Αλεξάνδρα το πήρε απόφαση να απομακρύνει την φωτογραφία της πρώην φίλης του Χρήστου από το κομοδίνο δίπλα στο κρεβάτι τους. Μέχρι τότε δεν τολμούσε να πει τίποτα, ούτε αντιλαμβάνονταν ότι το να κάνει έρωτα με τη φωτογραφία μιας άλλης να την κοιτάει ήταν γι' αυτήν μια μορφή ψυχολογικής πίεσης. Και μόνο το ότι φοβόταν να του ομολογήσει ότι την ενοχλούσε η παρουσία της φωτογραφίας, ήταν απόδειξη της ψυχολογικής βίας που ο άνθρωπος αυτός ασκούσε πάνω της. Στα είκοσι της όμως ήταν εύκολο να μπερδέψει τον έρωτα με την εξάρτηση και το φόβο... Όταν λοιπόν θέλησε να απομακρύνει τη φωτογραφία, ο Χρήστος τη "σάπισε στο ξύλο". Δεν ήταν λίγες οι φορές έκτοτε, που της ασκούσε λεκτική βία συγκρίνοντάς την με την πρώην του, που την κτυπούσε ακόμη με αφορμή εκείνην. "Πολύ αργότερα αντιλήφθηκα πως διατηρούσε παράλληλο δεσμό μαζί της". Κάποια στιγμή μάλιστα της το ομολόγησε: "Σε δέρνω επειδή βλέπω τη φάτσα σου και νευριάζω, επειδή δεν βλέπω τη φάτσα της πρώην μου! Αυτή είναι ένας άγγελος, εσύ είσαι ένας διάολος!".

Πίστευα πως θα τον αλλάξω...

Το 2000 το ζευγάρι παντρεύτηκε, παρ' όλο που λίγο πριν το γάμο η Αλεξάνδρα έμαθε ότι ο Χρήστος έκανε χρήση και διακίνηση ναρκωτικών. "Πίστευα ότι μπορούσα να τον αλλάξω, ότι θα τον μαλάκωνα, ότι θα τον μάθαινα ν' αγαπά...". Δεν είναι λίγες οι γυναίκες που εγκλωβίζονται αφελώς σε αδιέξοδους έρωτες πιστεύοντας πως θα αλλάξουν έναν άντρα... Μύθος... Όπως όμως τονίζει η Αλίκη Χατζηγεωργίου, Πρόεδρος του Συνδέσμου Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια, κανείς δεν μπορεί να αλλάξει κάποιον χωρίς τη βοήθεια ειδικών και χωρίς ο ίδιος να το θελήσει πραγματικά. Ο έγγαμος βίος ήταν για την Αλεξάνδρα ένας Γολγοθάς. "Απαγορευόταν να τον ρωτήσω πού θα πάει και τι ώρα θα επιστρέψει. Την παραμικρή έννοια την αντιλαμβάνονταν ως έλεγχο. Με έβριζε, με χτυπούσε. Σπίτι μας δεν ερχόταν κανείς, ήταν ακοινωνήτος. Κατέληξα με τα χρόνια να κάνω έρωτα μαζί του επειδή φοβόμουνα. Και μετά ένιωθα τόσο βρόμικη που έκανα με τις ώρες μάνιο να καθαρίσω, κλαίγοντας...". Κάθε φορά όμως που προσπαθούσε να φύγει -και η

αλήθεια είναι πως η Αλεξάνδρα δεν έβρισκε εύκολα το κουράγιο να το κάνει- ο Χρήστος άλλαζε προσώπείο. Γινόταν τρυφερός, της υποσχόταν πως θα αλλάξει, της έλεγε πως δεν ήθελε να τη χάσει. Και όταν αυτή ξανάπεφτε στα δίχτυά του, το τέρας που έκρυβε μέσα του ξανάβγαζε τη μάσκα... Ένας φαύλος κύκλος υποκρισίας, ώστε ο θύτης να έχει για πάντα το θύμα υπό την εξουσία του...

Τη χτυπούσε για να αποβάλει

Σε μια τέτοια έξαρση "αγάπης" από τον Χρήστο (που στην πραγματικότητα δεν ήταν άλλο από παιχνίδι ώστε να κρατήσει το θύμα του εγκλωβισμένο), η Αλεξάνδρα έμεινε για πρώτη φορά έγκυος... "Όταν μάθαμε ότι ήμουν έγκυος, με ξυλοκόπησε διότι δεν ήθελε παιδιά". Με την κοιλιά στο στόμα, πάλι την έδερνε. "Μια φορά πατούσε πάνω στην κοιλιά μου για να σκοτώσει το μωρό. Μια άλλη φορά άρχισε να με χτυπά μπροστά στη μάνα του. Έσκυψα για να προστατέψω την κοιλιά μου και αυτός συνέχισε να με χτυπά στην πλάτη μέχρι που άρχισα να κατουρώ από τα χτυπήματα...". Ούτε το πρώτο, ούτε το δεύτερό του κοριτσάκι, του μαλάκωσαν την ψυχή...

Ο Χρήστος ήταν εξαρτημένος από τα ναρκωτικά. Όταν δεν έπαιρνε τη δόση του, ξεσπούσε πάνω στην Αλεξάνδρα. Αυτή όμως δεν είναι δικαιολογία για οποιαδήποτε βίαιη συμπεριφορά. Η Αλεξάνδρα τώρα το γνωρίζει. Αλλά τώρα έχουν πια χαραχτεί ανεξίτηλα τα σημάδια στη ψυχή της. Τότε, όσο βρισκόταν μέσα στον κυκεώνα της βίας, δεν τολμούσε να μιλήσει σε κανένα, ούτε καν στις φίλες της. "Έμαθα να σιωπώ, να σκύβω το κεφάλι και να τις τρώω. Ήξερα πως όποτε του κατέβαινε μπορούσε να με δείρει, χωρίς να του δίνω ποτέ αφορμή, χωρίς να του αντιμιλώ ποτέ...". Ο φόβος μειώνει τις αντιστάσεις και γκρεμίζει κάθε θέληση αντίδρασης. "Τον φοβόμουν αλλά δεν ήξερα τι να κάνω. Δεν είχα ούτε κάποιον δικό μου να στραφώ...". Δεν ήταν και λίγες οι φορές που την απείλησε ότι θα την σκοτώσει: "Πολλές Ρουμάνες χάθηκαν και κανείς δεν ξέρει πού είναι", την φόβιζε συχνά.

Αντέδρασα για τα παιδιά μου

Τη δύναμη για να αντιδράσει η Αλεξάνδρα την πήρε από τις δύο της κόρες. Μπροστά τους την έβριζε και την ξυλοκοπούσε ο Χρήστος, μπροστά τους τύλιγε την ψιλή του και κάπνιζε το τσιγάρο του, μπροστά τους ετοίμαζε τις δόσεις που θα πωλούσε. Αλλά η Αλεξάνδρα ήταν ανίκανη να αντιδράσει. Προσπαθούσε να τον συμβουλευσει, αλλά μάταια. "Μια φορά είπε στις κόρες μου εκνευρισμένος από τον θόρυβο που έκαναν: "Με τη μηχανή που κόβω τα ξύλα, θα σας κόψω το κεφάλι, και το δικό σας και της μαμάς σας!". Η βία σπάνια περιορίζεται στη μητέρα. Σύμφωνα με έρευνα του φιλανθρωπικού ιδρύματος The Hestia Fund στο Ην. Βασίλειο, για κάθε άμεση απειλή που διατυπώνεται για τη ζωή ενός παιδιού, υπάρχουν τριπλάσια περιστατικά όπου η μητέρα είχε λόγους να φοβάται ότι το παιδί μπορεί να υποστεί βλάβη. Επιπλέον, το μεγάλωμα των παιδιών σε ένα βίαιο περιβάλλον τραυματίζει ανεπανόρθωτα την ψυχούλα τους. Στο τέλος καταλήγουν να υιοθετούν κι αυτά βίαιες συμπεριφορές, καθώς μαθαίνουν πως αυτός είναι ο φυσιολογικός τρόπος επικοινωνίας.

"Πολλές φορές με έδερνε μπροστά στα παιδιά. Σφιγγόμουν να μη βγάλω άχνα όσο με γρονθοκοπούσε για να μην τρομάξουν... Άφηνα μόνο τα δάκρυά μου να κυλάνε... Κι αυτά έμπαιναν στη μέση, μπλέκονταν στα πόδια μου χωρίς να αντιλαμβάνονται τι γίνεται..."

Έτσι πέρασαν τα χρόνια, μέχρι το 2008 που η Αλεξάνδρα βρήκε τη δύναμη να καλέσει το 1440 και να ζητήσει βοήθεια. "Τη μεγάλη απόφαση την πήρα όταν μια μέρα, μετά που με γρονθοκόπησε, ήρθε η πεντάχρονη κόρη μου και μου είπε: "Μην φοβάσαι μαμά, θα είμαι δίπλα σου". Τότε αντιλήφθηκα πως έφτασα στο σημείο, αντί να προστατεύω εγώ τα παιδιά μου, να με προστατεύουν αυτά..."

Αλίκη Χατζηγεωργίου: Κάθε κακοποιημένη γυναίκα πρέπει να αντιδράσει

Όπως μας πληροφόρησε η κ. Χατζηγεωργίου, πρόεδρος του Συνδέσμου Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια, τους δέκα πρώτους μήνες του 2009 αναφέρθηκαν στο Σύνδεσμο περίπου 800 περιστατικά βίας από κακοποιημένα άτομα (στη συντριπτική τους πλειοψηφία γυναίκες), ενώ στο χώρο φιλοξενίας του Συνδέσμου φιλοξενήθηκαν φέτος 95 άτομα: 41 γυναίκες και 54 παιδιά. Όπως τονίζει, εντούτοις, κατά την περίοδο των Χριστουγέννων παρατηρείται αύξηση των περιστατικών. Η εξήγηση που η ίδια δίνει είναι κυρίως η ενασχόληση με τον τζόγο πολλών αντρών, η οποία τους οδηγεί σε βίαιες συμπεριφορές στην προσπάθειά τους να αποσπάσουν χρήματα από τις γυναίκες τους. Αν και η ίδια δεν θεωρεί πως χρόνο με το χρόνο υπάρχει δραματική αύξηση του αριθμού των κρουσμάτων βίας, παρατηρεί εντούτοις πως όσο περνούν τα χρόνια καταγράφονται πιο έντονα περιστατικά και πιο ωμές συμπεριφορές.

Η βία δεν κάνει διακρίσεις

Όπως τονίζει η κ. Χατζηγεωργίου, η βία δεν κάνει διακρίσεις ηλικίας: έφηβες κοπέλες, ενήλικες γυναίκες και γυναίκες τρίτης ηλικίας είναι εξίσου ευάλωτες μπροστά στη βία του φίλου, του συζύγου ή του πατέρα -ακόμα και των παιδιών τους οι ηλικιωμένες γυναίκες... "Η βία δε γνωρίζει ηλικία, χρώμα, καταγωγή, θρησκεία, πολιτισμό ή κοινωνικό-οικονομικό επίπεδο". Γι' αυτό και το μήνυμά που δίνει είναι όπως καμία γυναίκα να μην ανέχεται οιαδήποτε μορφή βίας. "Ούτε να πιστεύει ότι ένα περιστατικό βίας δε θα επαναληφθεί. Αν δε σταματήσει το κακό στη ρίζα του, τότε σταδιακά η βία θα κλιμακωθεί και θα γίνει εντονότερη". Η ψυχολογική βία και λεκτική βία (η κατάκριση και η προσβολές) εύκολα μετατρέπονται σε ένα σκούντημα. Και το σκούντημα σε ένα δυνατότερο χαστούκι, κι αυτό σε σοβαρό ξυλοδαρμό που μπορεί να οδηγήσει μια γυναίκα στο νοσοκομείο, ακόμα και σε απώλεια της ζωής της.

Το νέο καταφύγιο

Όπως μας πληροφόρησε η κ. Χατζηγεωργίου, περί το καλοκαίρι του 2010 θα λειτουργήσει το νέο καταφύγιο του Συνδέσμου, καθώς από μέρα σε μέρα αναμένεται να ξεκινήσουν οι εργασίες ανέγερσης του χώρου. Πρόκειται για ένα μεγαλύτερο

χώρο φιλοξενίας στη Λευκωσία, χωρητικότητας 10 δωματίων, ο οποίος θα πληροί όλες τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές και θα φιλοξενεί κακοποιημένες γυναίκες με τα παιδιά τους. Μάλιστα το καταφύγιο θα βρίσκεται ανάμεσα σε άλλα σπίτια και η τοποθεσία του δεν θα κρατείται μυστική. "Οι κοπέλες δεν φταίνε σε τίποτα και δεν πρέπει να τιμωρούνται με απομόνωση. Κοινωνία και Αστυνομία οφείλουν να τις προστατεύσουν". Εξάλλου, όπως μας εξηγεί, όσο πιο φανερό είναι το καταφύγιο, τόσο μικρότερη θα είναι και η πρόκληση για το θύτη να κυνηγήσει το θύμα του, να "ανακαλύψει" πού κρύβεται. Θα γνωρίζει εξάλλου πως η περιοχή αστυνομεύεται.

Τα αιτήματα του Συνδέσμου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Πρόληψης και Αντιμετώπισης της Βίας στην Οικογένεια θα καταθέσει αύριο Δευτέρα υπόμνημα με τα αιτήματά του στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας:

- 1.** Οικονομική στήριξη από κράτος και Εκκλησία για την ανέγερση του νέου ιδιόκτητου χώρου φιλοξενίας εντός του 2010, το κόστος του οποίου θα αγγίξει το ένα εκατομμύριο ευρώ.
- 2.** Λειτουργία χώρων φιλοξενίας σε κάθε κατοικημένη περιοχή των 10.000 κατοίκων. Σε πρώτο στάδιο προτείνεται η λειτουργία χώρου στην Πάφο.
- 3.** Μεγαλύτερη χρηματοδότηση του προγράμματος "Αγάπη Χωρίς Πόνο", ώστε αυτό να εφαρμόζεται σε κάθε επαρχία.
- 4.** Παροχή δωρεάν κατοικίας σε άπορες κακοποιημένες γυναίκες, ωστόσο αυτές αποκατασταθούν οικονομικά και επαγγελματικά.
- 5.** Προσφορά σε κακοποιημένες γυναίκες δωρεάν μαθημάτων εκμάθησης της ελληνικής και αγγλικής γλώσσας, ηλεκτρονικών υπολογιστών και άλλων επαγγελμάτων.

Καλέστε για βοήθεια στο 1440 (χωρίς χρέωση) - www.domviolence.org.cy

Δημοσιογράφος: Σοφία Θεοδοσίου
Εφημερίδα ΠΟΛΙΤΗΣ - 06/12/2009